

Antonín Brož - scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovaly: Anna Matoušková, Katka Opelková, Vanesa Peclinovská a Mária Törkelová

Vstup I.

Příběh pana Ing. Antonína Brože ukazuje, že pokud má člověk odhodlání a pokoru, dokáže velké věci.

Antonín Brož se narodil v roce 1954 v Táboře. Otec pracoval jako dělník, maminka v zemědělství. Měl dva mladší sourozence, Zdeňka a Marii, a prakticky celé dětství prožil v Borotíně.

Když v roce 1968 Antonínův otec, do té době člen KSČ, veřejně odsoudil okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy, mělo to své důsledky.

Pamětník 6,59-7,15

„Tatínek byl 24. ročník, takže byl totálně nasazený. V roce 68 veřejně odsoudil vstup vojsk.“

Pamětník 7,20-7,23

„Vystoupil ze strany a náky dopady to mělo.“

Pamětník 7,31-7,37

„A dopad byl na Zdeňka a na Marušku.“

Pamětník 7,41-7,45

„Napřed šli oba do učení, pak až studovat.“

Pamětník 33,43-33,50

„Ono to ještě mělo dopad, že tátovi vzali flinty, takže nemoh dělat myslivost.“

Vstup II.

Antonín zdědil po otci zájem o přírodu a vášeň pro myslivost. Po absolvování střední lesnicko-technické školy v Písku, pokračoval ve studiu lesnictví na vysoké škole v Brně, kde promoval v roce 1979. O rok později uzavřel sňatek s Květou Štěpánkovou, s níž se seznámil už během středoškolských studií v Písku a která pak 40 let provozovala v Borotíně lékařskou praxi. Manželé mají dvě dcery.

V roce 1983 nastoupil Antonín Brož do funkce tajemníka předsedy MNV v Borotíně. Podmínkou pro výkon této funkce byl vstup do KSČ. Tehdy dostal zadání, kterému se však rozhodl nejen nevyhovět, ale stůj co stůj mu zabránit.

Pamětník 47,56-48,18

„A musím říct, že když jsem byl tady uváděnej tehdy do funkce, to bylo v tom roce 83 sem na radnici, tak jsem byl u něký komise tehdy a byl tam tehdejší předseda ONV pan Větrovský.“

Pamětník 48,22-48,37

„A dostal jsem takový věci, že sem jdu kvůli tomu, abych připravil lidi a obec na to, že se zavře škola, že se zavře školka, že tu nebude doktor. To bylo pro mě jako nepříjemný.“

Pamětník 51,38-51,52

„Oni nakonec pomohli všichni.“

Vstup III.

Pan Brož chápal, že nejdůležitější je umět se s lidmi domluvit. Dokázal si získat jejich důvěru a stmelit místní komunitu. Do té patřil i tehdejší farář, s nímž si vzájemně vypomáhali při opravách v obci a farnosti:

Pamětník 1:6:59-1:7:52

Tady se měl stavět vodovod od roku 48, 49. V roce 1946 pan doktor Čeněk Bureš udělal projekt na výstavbu vodovodu. Dokonce byla i písnička „Horňáci, ti chtějí vodu, dolňáci jsou proti.“ To když se dostavěla hospoda, školka, tak se šlo na vodovod. A dělali jsme to tehdy v tý akci Z. Měli jsme najmutej bagr. A pomocné práce jsme všechny dělali my, občané.“

Pamětník 1:3:55-1:4:00

„Když jsem přišel na radnici, tak tu byl pan farář Kvapil.“

Pamětník 1:3:03-1:4:05

„A to byl jako dělník.“

Pamětník 1:04:35-1:4:39

„My jsme s panem Kvapilem velmi spolupracovali při všelijakých stavbách.“

Pamětník 1:04:41-1:04:4

„Půjčovali jsme si lešení, půjčovali jsme si nějaký stroje.“

Pamětník 1:4:58-1:5:08

„Tak když on dělal ten kostel, tak já jsem to na obci přibrzdil, a naopak zase pak zas naopak on půjčil lešení a já mu půjčil taky lešení. Ta spolupráce nebyla špatná.“

Vstup IV.

Když přišla v roce 1989 Sametová revoluce, byl pan Antonín Brož, už jako nezávislý kandidát, zvolen naprostou většinou hlasů do funkce starosty, ve které působil po několik dalších období až do roku 2019.

Jako na jednu z nejnáročnějších situací, se kterou se musel ve svém funkčním období vypořádat, vzpomíná pan Ing. Brož na povodně v roce 2002.

Pamětník 1:15:51-57

„A tehdy volali z Tábora na řikali: Dělejte všechno pro to, aby se to nestalo, protože jinak praskne Jordán.“

Vstup V.

Antonín Brož zůstal skromným, vstřícným a mírným člověkem.

Pamětník 37:16-37:29

„Já už jsem od přírody takový, že se snažím s každým domluvit. Někdy je to boj třeba, někdy by člověk bouchnul do stolu, ale to nejde. „

